

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

21. An si quis sine necessitate petat admiistrationem à malo Ministro,
peccet mortaliter, sive Sacerdos, sive Minister sit proprius suscipientis
Parochus, sive non? Et infertur quale peccatum sit ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

in peccato mortali ministraturum, & tamen is, qui petit etiam sine necessitate solum peccare venialiter, tenet tanquam certum Soto in quarta distinct. 1. q. 5. art. 6. in vers. 1. itaque propositio sit. Idem ergo dicendum videtur de petente ab infideli iuramentum, qui paratus est jurare per falsos Deos absque iusta necessitatis, aut utilitatis causa: Sed quamvis hæc sententia probabilis sit; prior autem: & verior, & probabilior mihi videtur. Ita Valboa.

4. Hanc sententiam absolute tenet Cutillus in addit. ad pract. 4. Mancini, dub. 42. ubi ita ait: An quis petens sacramentum ab aliquo Sacerdote veram facultatem illud administrandi habente, sed quem certo scit illud in mortali ministraturum, mortaliter peccet, ac proinde sacramenti receptio nulla sit & invalida.

5. Respondeo negativè, etiamsi ex devotione sacramentum recipere velit, sive Sacerdos, seu Minister sit proprius suscipientis Parochus, sive non, quia non minister absque ullo peccato, contritionem, v. g. eliciendo, sacramentum administrare possit, vel si contritionem habere non possit, illius administrationem, se honestè excusando omittere queat, si illud postea cum peccato administret voluntariè omnino peccat, ac proinde sibi tale peccatum imputare debet, & non petenti, qui hic & nunc exercet actionem licitam petendi, scilicet sacramentum à vero, ac proprio illius ministro per potestatem ordinariam, vel delegatam ad hoc instituto, & quamvis petens in hoc occasione peccandi ministranti sacramentum exhibere videatur, tamen huiusmodi occasio est occasio peccandi materialis, id est voluntariè accepta, ex eo quia vitalis ex parte ministri (ut probavimus) non verò formalis & peccaminosa. Quod aliqui intelligi volunt etiamsi sacramenti susceptor alium Ministrum, qui sacramentum sine peccato administraret facile, seu commode invenire posset, ratio fortè potest esse, quia quamvis nos proximi peccatum cum aliquo nostro incommodo ex charitate evitare teneamur, id tamen intelligitur de illis peccatis in quibus vitandis proximus nostro adjutorio aliquantulum indigere videtur, quod in casu nostro non accidit, cum minister sacramenti ex se si velit à peccato, quod tunc committit surgere & sacramentum sine peccato administrare queat, alioquin si sententia in contrarium, locum habere posset omnes actiones licite, illicitæ redderentur, quod nullo modo admitti debet, nam scandalum passivum, & voluntarium est peccatum proximi, puta judicia temeraria, suspiciones, & his similia ex nostra licita actione desumpta, ad quod vitandum nullus unquam dicit nos etiam cum aliquo nostro incommodo tenere, & ab actione hic, & nunc nobis licita cessare debere: Hucusque Cutillus. Ex his ego olim consului Regularem, quòd maximam verecundiam habebat confitendi sua peccata cuidam Confessario ex deputatis à superiore, potuisse sine culpa mortali petere administrationem sacramenti penitentiae ab alio Confessario deputato etiam à superiore, quem probabiliter timebat esse ministraturum Sacramentum in peccato mortali.

RESOL. XXII.

An ad valorem Sacramenti requiratur positivus consensus illud suscipiendi, maxime in adultis quoad Baptismum, & alia Sacramenta, vel sufficiat, quod non resistant? Ex part. 5. tract. 23. & Miscell. 1. Resol. 32.

§. 1. Quidam Sacerdos sumpsit Presbyteratus Ordinem, & ut ipse aiebat, in eius susceptione neque actualiter, neque virtualiter habuit intentionem suscipiendi illum; scrupulis postea angebatur, quia ex D. Thoma in 3. p. quest. 68, art. 7. Soto in 4. dist. 4. q. 4. Coninch. de Sacram. q. 64. art. 8. dub. 5. & aliis, communiter ad valorem sacramenti in adultis requiritur positivus consensus suscipiendi illud: ergo, &c.

2. Sed ego tunc dictum sacerdotem ab illa anxietate liberavi, non ex doctrina Cajetani in 3. p. quest. 68. art. 7. & Ledesmae in 4. part. 1. quest. 9. artic. 7. assentientium ad valorem sacramenti in adultis non requiri positivum consensum, sed sufficere quòd non resistant, ut videtur expressisse Innocentius III. in cap. majores, de Baptismo. Non inquam, tunc hanc doctrinam adduxi, sed aliam, nempe quòd licet in adultis requiratur, ut dictum est, positivus consensus ad valorem sacramentorum; sufficit tamen habitualis, id est, prateritus non revocatus, ut supponitur in dict. cap. majores: & satis congruenter, quia suscipiens non se habet ut agens & operans, sicut se habet minister, sed tantum se habet ut patiens, ac proinde non est necessarius consensus esse actualiter, neque virtualiter, ut ex eo tanquam ex efficiente derivetur, & fiat sacramentum: sed sufficit, quòd suscipiens aliquo modo consentiat in susceptionem sacramenti; ad quòd sufficit consensus prateritus nondum revocatus. Et etiam sufficit consensus ex metu coactus, ut supponitur in dict. cap. majores, & in Concilio Toletano IV. can. 55. quia consensus iste est simpliciter voluntarius, & liber, quamvis aliquid involuntarij habeat admixtum; imò non est necessarius consensus specialis, sed sufficit quilibet etiam generalis, quia quodlibet suscipiens dicitur in susceptionem sacramenti consentire, ut consensus, quo quis Catholicè vivens desiderat aliquando uti medijs Ecclesie, vel ea sibi conferri, quando ipsis indigeat, & hunc ad minus præsumit Ecclesia in moribundo, quem extreme ungit, quamvis id non petierit. Et ita docet Hurtadus de Sacrament. in genere dist. 4. diff. 13. doctè ut semper solet.

Sup. hoc in tom. 5. tr. 1. Resol. 60. §. Nota etiam hic, vers. Ac in aliis, & seq. & in om. 4. tr. 8. Resol. 48. §. Restat, sed lege eam per totam, & aliam Resol. ejus primæ not.

Quoad hoc in tom. 11. ff. lege laram doctrinam, Resol. 114. à lib. 2. & vide etiam Resol. ejus secundæ ante not.

RESOL. XXIII.

An alia Sacramenta præter Baptismum, & penitentiam aliquando conferant primam gratiam? Et ex doctrina hujus questionis sequitur, quòd si aliquis, verbi gratia, non possit confiteri, & sumat Eucharistiam, putando se habere contritionem, si habeat tantum attritionem, adhuc ex sumptione Eucharistie, obtinebit primam gratiam. Ex part. 5. tractat. 13. & Miscell. 1. Resolut. 31.

§. 1. * V illalobos ubi infra, & Hurtadus Complutensis ex Gabriele Vasq. dist. 3. de Sacramen

* Sup. hoc lege doctrinam Resol. nor. seq. per totam.